

forslag vedtages, er der ikke stet nogen Indstrækning i Regeringens Stilling. Dette har fundet et Udtryk ved en Udtalelse af det ærede Medlem for Viborg (Klein), som sagde, at han havde forstaaet den ærede Ordfører saaledes, at naar dette Forslag blev vedtaget baade af Folketinget og Landstinget, laa deri kun en Opfordring til Regeringen om at betinge Udstedelsen af Privilegiet af, at der blev erlagt den Afgift, som er nævnt i Forslaget; der laa kun denne Opfordring deri, ikke mere; Regeringen var frit stillet, om den vilde følge Opfordringen eller ej. Nu kunde ærede Medlemmer da mene, at jeg er meget utatnemmelig, naar jeg ikke er glad ved denne Forklaring; men i Virkeligheden er jeg det ikke, den er mig ikke fyldestgørende nok. Spørgsmaalet er nemlig ikke dette, om jeg kan lade være med at følge denne Opfordring; men Spørgsmaalet er blot, hvorledes min Stilling vil blive opfattet, saafremt jeg ikke vil tage Hensyn til det Ændringsforslag, vi altsaa gaa ud fra er vedtaget af begge Rigsdagens Ting. Vil den ærede Ordfører og det høje Ting mene om mig, at jeg, naar jeg desuagtet udsteder en Bevilling, hvori der intet staar om en Afgift, da har handlet forsvarligt? (Stemmer: Nej!). Ja, jeg er meget glad ved denne Tilkenbegivelse fra Tingets Medlemmer; men jeg tror, at man saa ogsaa maa give mig Ret i, at der da i Vedtagelsen af dette Ændringsforslag ligger en Indstrækning af den fri Stilling, jeg har med Hensyn til Udstedelsen af dette Privilegium. Jeg tror ikke, ærede Medlemmer ville kunne bestride dette Ræsonnements Rigtighed. Ærede Medlemmer maa ikke fortaenke Regeringen i, at den med Hensyn til denne Sag er lidt nøjeregnende med den konstitutionelle Stilling, vi indtage lige over for Udgivelsen af Privilegiet. Det er jo ikke saa mange Dage siden, man her i Tinget havde under Behandling et andet Spørgsmaal, som berørte Forholdet mellem Administration og Lovgivningsmagt. Jeg tænker her naturligtvis paa min ærede Kollega Krigsministerens Forhold over for Officerskolen, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et lille Brudstykke af den Betænkning, der blev afgivet angaaende den omhandlede Sag. Deri er angivet vedkommende Udvalgsflertals Stilling, som jeg antager falder sammen med Flertallets Stilling her i Salen. Det hedder i denne Betænkning saaledes: „Mod dette“ — nemlig det af Krigsministeren udviste Forhold — „bør der efter Flertallets Mening rettes en alvorlig Indsigelse ogsaa af Hensyn til den almindelige Usikkerhed i Opfattelsen af Grænsen mellem Administra-

tion og Lovgivningsmagt, der vilde blive Følgen, dersom man ikke fra Lovgivningsmagtens Side tilbageviste ethvert Forsøg paa at forrykke den grundlovsbestemte Grænse imellem dem“. Ja, mine Herrer, hvad der nu er Ret paa den ene Side, Ret for Folketinget, det maa vel i det mindste være billigt for Regeringen. Naar vi altsaa skulle passe saa nøje paa denne Grænse mellem Administrationens og Lovgivningsmagtens Raaderum, saa mener jeg, at ogsaa jeg har en Pligt til at passe paa i dette Forhold, at Regeringens Stilling med Hensyn til disse Privilegier ikke bliver røffet, at man ikke gør et Indgreb i denne Stilling, men at Stillingen bevares i sin fulde Frihed, og det er denne Pligt, jeg har søgt at opfylde i denne Sag, efter at jeg altsaa efter min Mening har for søgt at komme til Enighed med det højtærede Finansudvalg paa den Maade, at Enigheden kunde give sig Udtryk i en Ændring stillet af Regeringen, thi saa havde Sagen jo været helt anderledes. Hvis her havde foreligget et Ændringsforslag, som Regeringen havde stillet, saa var der jo ikke stet noget som helst Indgreb i Regeringens Retstilling til Spørgsmaalet. Men det er jo endt med, som de Herrer have set, at det er Finansudvalget, der stiller Forslag, og stiller det, uden at der er opnaaet nogen Enighed. Jeg skal over for de Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig om, hvad jeg havde i Sinde at foretage mig, om jeg havde i Sinde at udstede Privilegiet, og om jeg havde i Sinde, naar jeg da udstedte det, at betinge det af en Afgift og af hvor stor en Afgift, sige dette, at jeg kan jo ikke indlade mig paa en Besvarelse deraf. Saaledes som Diskussionen er falden om denne Bevilling, og saaledes som jeg maa opfatte denne Bevilling, endog naar den bliver udvandet i den Grad, som den er bleven det ved den ærede Ordførers Udtalelser, saa maa jeg holde mig tilbage. Jeg kan ikke sige andet, end at det gælder nu om, at jeg stærkt pointerer, at Regeringen i denne Sag maa bevare den Frihed i Afgørelsen, som er hjemlet den ved de gældende Regler.

H. L. Jørgensen: Jeg skal ikke ret meget forlænge Debatten om Statsdrift eller Ikke-Statsdrift, men da jeg maaske er den eneste Repræsentant for Sjælland, der stemmer for Statsdrift, saa vil jeg dog tillade mig at gøre en kort Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Køge (Alberti) i Gaar. Det ærede Medlem fremstillede Sagen, som om det er et Spørgsmaal: Sylland kontra